

FRANCISCO PILLADO MAYOR, MEDIADOR TEATRAL

Equipo editorial
Universidade de Vigo

Francisco Pillado Mayor (A Coruña, 1941–2021), xornalista, escritor e editor fundamental para entender o teatro galego contemporáneo, faleceu o pasado mes de agosto de 2021 e *Viceversa* quere dar testemuño con esta nota da relevancia que tivo a súa dedicación vital ao mundo da tradución como promotor de proxectos dramáticos.

Pillado deixa un considerable número de traducións, algunhas publicadas en formato revista nos *Cadernos da Escola Dramática Galega: Dúas farsas: A doncela, o mariñeiro e mais o estudante* e *O paseo de Buster Keaton*, de Federico García Lorca (1978); *Petición de man*, de Anton Chekhov (1979) ou *A lición*, de Eugène Ionesco (1991)¹; *Poema con nenos* en *Grial*, 59 (1978) ou *O Escorial*, de Michel de Ghelderode no *Boletín Informativo do Teatro Galego*, 4 (1982). Outras versións están editadas en formato libro: *O irlandés astrólogo*, de Luís Seoane (1980, Edicións do Castro); *Sobre os males que provoca o tabaco e outras pezas*, de Anton Chekhov, (1987, Libros de Teatro Don Satúrio), reeditado xunto con *Tráxico á forza* (1991, Sotelo Blanco) ou *Cyrano de Bergerac*, de Edmond Rostand (1999, Baía Edicións), con Paulino Pereiro.

Moitas das obras traducidas por Pillado foron levadas a escena xa nos primeiros anos 80. Así, cómpre citar *A boda de Esganarello*, versión de *Le mariage forcé*, de Molière (1982, Edicións Castrelos), estreada pola Escola Dramática Galega en 1981, baixo a dirección de Agustín Vega; *Catro pezas (O oso, Petición de man, A boda e O aniversario)*, de Anton Chekhov (1982, Castrodouro); *Historia de como o noso amigo Panchiño González se sentiu responsábel do andacio de peste bubónica na África do Sul*, de Oswald Dragún (1984, *Cadernos da Escola Dramática Galega*), estreada na Coruña nese mesmo ano; *A máis forte*, de August Strindberg (1985), obra representada polo Grupo de Teatro Danthea; *Máxia vermella: tres actos*, de Michel de Ghelderode (1985, Libros de Teatro Don Satúrio), presentada na Coruña en 1991, co título *Gargalladas do espectro* polo Grupo de Teatro Maxia Vermella, baixo a dirección de Fernando Morán; *Os cravos de prata*, de Nicolas Bela (1990, Sotelo Blanco), texto estreado polo Grupo de Teatro do Facho en 1986 ou *As tres irmás (drama en catro actos)*, de Anton Chekhov (1987, Libros de Teatro Don Satúrio), posta en escena en Vigo en 1987 polo Centro Dramático Galego.

Xa entrados os noventa, *A porta pechada*, de Jean-Paul Sartre, sería representada en 2008 por Andrómena Teatro. Un ano despois, *Náufragos*, en versión escénica da comedia *La petite hutte*, de André Roussin, por Teatro Galileo. E *Des(f)eitos*, de Febe Chaves, en 2012 por Teatro Galileo.

¹ Reeditada máis tarde por Laiovento, xunto con *A cantante calva* (2002), en tradución de Henrique Harguindey.

Algunhas pezas publicáronse en formato libro tras seren levadas a escena. Este é o caso de *Pedro e o capitán*, de Mario Benedetti (2003, Xerais), representada en 1993, ou *Á espera de Godot*, de Samuel Becket (2003, Laiovento), estreada en 1984 pola Compañía Luís Seoane na Coruña, e máis tarde, en 1989, por Teatro Galileo, ou en 1991 pola Aula de Teatro da Universidade de Santiago.

Viceversa conta cunha achega do tradutor, asinada xunto con Luisa Villalta, coautora da tradución. O traballo, que leva por título «Arredor da Mandrágora de Machiavel»², ofrece un valioso documento onde se reflexiona sobre os obxectivos e a estratexia inicial como tradutores cara ao galego dun texto escrito orixinalmente en 1518, publicado por Laiovento en 1988:

[...] permitir que a obra, sen abandonar para nada o seu afinamento na época e ambiente renacentista se fixese o máis próxima posíbel á inmediatez lingüística e cultural [...] cifrouse en acada-la máxima credibilidade funcional para a representación do texto na escena. (Pillado e Villalta, 1999: 142)

² *Viceversa*, 5, 1999: 139-142. [<http://revistas.webs.uvigo.es/index.php/viceversa/article/view/2312/2343>].